

Centrale Studentenraad

**College van Bestuur
Postbus 19268
1000 GG Amsterdam**

Nieuwe Achtergracht 170
1018 WV Amsterdam
(020) 525 3726
csr@studentenraad.nl
studentenraad.nl/csr

Datum	27 juni 2017	Ons kenmerk	-
Contactpersoon	Annabel Wildschut	E-mail	csr@studentenraad.nl
Bijlage(n)	-		
Betreft	Advies Bindend Studie Advies		

Geachte College van Bestuur, geachte decanen,

Middels deze brief doen de Facultaire Studentenraad van de Faculteit der Maatschappij- en Gedragwetenschappen (FSR FMG), de Facultaire Studentenraad van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid (FSR FdR), de Facultaire Studentenraad van de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica (FSR FNWI) en de Centrale Studentenraad (CSR) u een advies toekomen over het Bindend Studieadvies (BSA). De studentenraden zouden graag aandacht vragen voor een aantal knelpunten van het BSA. In navolging van deze knelpunten zouden we willen voorstellen dat het College van Bestuur (CvB) een proces begint voor de evaluatie van de BSA-maatregel. In Rapport Studiesucces 2.0 wordt een aantal aanbevelingen gedaan over het BSA, deze hebben we als uitgangspunt gebruikt voor dit advies.

In Rapport Studiesucces 2.0 wordt de effectiviteit van het BSA in twijfel getrokken. Er wordt opgemerkt dat na de invoering van het BSA het rendement bij een aantal opleidingen is gedaald. Dat terwijl het doel van het BSA juist het vergroten van het studierendement van opleidingen betrof. In Rapport Studiesucces 2.0 staat dat voor de invoering van het BSA de streefnorm voor studenten was om het volledige aantal studiepunten van een studieprogramma te behalen. Na de invoering van het BSA is deze streefnorm verworden tot het halen van de drempel van het BSA in plaats van de volledige zestig studiepunten. De hoogte van het BSA ligt lager dan het gemiddelde aantal studiepunten dat toch al behaald werd voordat de maatregel was ingevoerd. Hieruit kan geconcludeerd worden dat het BSA geen positief effect heeft op het studierendement; studenten streven immers naar het behalen van minder studiepunten dan voor de invoering van het BSA. Er bestaat dus redelijke twijfel over de effectiviteit van het BSA. Het lijkt dus dat het BSA zijn doel is voorbijgestreefd, het studierendement is niet verhoogd en dat was wel de bedoeling van deze maatregel.

Daarnaast kan ook gesteld worden dat het BSA een onpersoonlijke maatregel is. Studenten worden behandeld als nummer en moeten zo snel mogelijk door hun opleiding geloodst worden. Het BSA is een erg negatieve maatregel om dit doel te bereiken. De studentenraden menen dat een positieve benadering om studenten te motiveren om te studeren beter is en beter past bij het karakter van een academisch instituut als de Universiteit van Amsterdam (UvA) dan het gebruik van een negatief middel zoals het BSA. De universiteit zou, anders dan aan het onpersoonlijke BSA, moeten werken aan het in staat stellen van opleidingen om hun studenten proactief en persoonlijk te kunnen begeleiden bij de voortgang van hun studie, bijvoorbeeld door een actievere begeleiding door studieadviseurs. Op de Faculteit der Rechtsgeleerdheid wordt bijvoorbeeld sinds dit jaar gewerkt met een studieadviseur die zich ook bezighoudt met het leggen van een link tussen de academische omgeving en de beroepspraktijk; dit komt de motivatie van studenten ten goede. Deze studieadviseur staat dicht bij de student en weet meer wat de persoonlijke behoefte is. Hierdoor kan op een veel persoonlijker manier het studiegedrag van studenten worden beïnvloed. Samenvattend zijn er betere manieren van het begeleiden van studenten in hun academische loopbaan dan één algemene norm. De onpersoonlijkheid van het BSA en de betere alternatieven voor studiebegeleidingen nopen ons kritisch te kijken naar de wijze waarop het BSA wordt geïmplementeerd.

Daarnaast heeft het BSA ook een discriminatoire werking ten aanzien van bepaalde groepen studenten. Sommige groepen studenten zijn, door bijvoorbeeld hun achtergrond, aanvankelijk minder goed thuis in het academisch onderwijs en hebben meer tijd nodig om hun opleiding succesvol af te ronden. Wanneer opleidingen het BSA aanhouden bestaat het gevaar dat bepaalde groepen studenten nodeloos worden weggestuurd. Mannelijke studenten en studenten met een niet-westerse achtergrond ervaren dikwijls, meer dan andere studenten, de negatieve gevolgen van een hoger BSA. Uit een onderzoek over BSA aan de Universiteit van Leiden bleek dat bij de genoemde groepen het BSA een groter negatief gevolg heeft dan op andere groepen¹. Hoewel dit onderzoek niet aan de UvA is verricht, is het wel belangrijk om het eventuele discriminatoire karakter van het BSA mee te nemen in een evaluatie. Het in stand houden van een regel met een discriminatoir karakter past immers niet bij de recente richting die de UvA is ingeslagen inzake het vergroten van de diversiteit en het verkleinen van discriminatie bij de mogelijkheden in het onderwijs.

De studentenraden maken zich zorgen over het effect dat het BSA heeft op de studiedruk van studenten en de werkdruk binnen afdelingen. Door de rigide norm die het BSA stelt kampen studenten met meer studie-gerelateerde stress. Studenten worden gedwongen om in een bepaald tempo studiepunten te halen onder de dreiging dat zij moeten stoppen met hun

¹ Vooijs, Van de Ven & Buitendijk, 2013

opleiding. De toenemende druk die op studenten komt te liggen door deze rigide maatregel past niet in de nieuwe weg die ingeslagen is binnen de UvA om meer aandacht te besteden aan het psychisch welzijn van studenten. Ook opleidingen ervaren problemen met de werkdruk die het BSA met zich meebrengt. Een voorbeeld van deze problematiek is te vinden aan de FNWI. Op deze faculteit is de nakijktermijn voor tentamens uit het eerste jaar slechts 10 werkdagen in plaats van de gebruikelijke 15 werkdagen; dit met het oog op het BSA. Het personeel van de opleidingen heeft de indruk dat het BSA veel onnodig werk met zich meebrengt, omdat tevens ervaren wordt dat zwakkere studenten vaak vanzelf de opleiding verlaten. Er wordt dus meer werkdruk ervaren binnen sommige opleidingen in verband met een probleem dat dikwijls zichzelf ook oplost. De problemen rondom werkdruk en studiedruk als gevolg van het BSA worden besproken in Rapport Studiesucces 2.0. bij aanbeveling 12 'kijk kritisch naar bindend studieadvies'. Samenvattend is het belangrijk om de relatie tussen het BSA en de werkdruk van studenten en personeel beter te onderzoeken, vooral omdat het een negatief gevolg kan hebben op de psychische gesteldheid van deze groepen, iets waar de UvA zich juist voor wil inzetten.

Naast de bovengenoemde bedenkingen moeten we ook nagaan of een maatregel als het BSA wel past bij de aard van een universiteit. De universiteit is een plek waar volwassen mensen komen om academisch onderwijs te volgen en wetenschappelijk onderzoek te doen. De studentenraden zijn van mening dat het met inachtneming van de bovengenoemde knelpunten juist is om studenten te behandelen als volwassen mensen met een intrinsieke motivatie voor hun opleiding. Om dit te verwezenlijken is het van belang om ook de autonomie van studenten in hun studieloopbaan te respecteren. De studentenraden benadrukken dat het studenten vrij moet staan om, als zij die keuze maken, hun studietempo aan te passen, ook in het eerste studiejaar. Het BSA maakt enigermate inbreuk op de autonomie van de studenten om hun gewenste studieloopbaan te verwezenlijken. Het BSA dwingt studenten te werken op een bepaald tempo zonder hierbij rekening te houden met de mogelijkheid van andere persoonlijke wensen en verantwoordelijkheden aan de kant van de student.

Daarnaast zijn er ook drie praktische omstandigheden om dit verzoek tot evaluatie van het BSA aan het CvB te doen. Ten eerste hebben de studentenraden geen geïnstitutionaliseerde middelen om reële invloed uit te oefenen op het BSA. Vanaf 1 september 2017 hebben de Facultaire Studentenraden wettelijk gezien alleen adviesrecht op de hoogte van het BSA. Mede om die reden voelen wij ons genoopt om ons uit te spreken via deze brief. Ten tweede is de link tussen *UvA matching* en het BSA ook een reden om te vragen om de evaluatie van het BSA. *UvA matching* en het BSA zijn rond dezelfde tijd ingevoerd aan de UvA, toch is er over *UvA matching* meer data bekend en wordt er al nagedacht over een evaluatie. Voor een zuivere evaluatie en een compleet beeld van de gevolgen van deze maatregelen op de universiteit is het van belang om ook het BSA grondig te bekijken. Ten slotte is het onduidelijk voor studenten wanneer zij

dispensatie kunnen krijgen voor het BSA. Op verschillende faculteiten zijn de organen die een uitspraak moeten doen over de dispensatie ontoegankelijk, on-transparant en onzichtbaar voor studenten. Dit biedt studenten weinig duidelijkheid over hun kans op dispensatie bij het BSA.

Kortom, de CSR, de FSR FMG, de FSR FGw, de FSR FdR en de FSR FNWI zijn van mening dat er getwijfeld kan worden aan de effectiviteit van het BSA voor het verhogen van het studierendement. Daarnaast is het BSA een bijzonder negatieve en onpersoonlijke manier om studenten te motiveren, terwijl er ook andere middelen zijn om studenten te motiveren op positievere manieren. Het BSA kan ook een discriminatoire werking hebben en bepaalde groepen studenten buitenproportioneel benadelen. Ook maakt het BSA enigermate inbreuk op de autonomie van studenten in het verwezenlijken van hun studieloopbaan. Met de inachtneming van deze kritiekpunten op het BSA, en in navolging van Rapport Studiesucces 2.0., willen wij graag pleiten voor een grondige evaluatie van de maatregel om na te gaan of het in zijn huidige vorm nog nuttig is om te behouden.

Met vriendelijke groet,

Mede namens

Esther de Boer, Voorzitter FSR-FNWI 16|17

Aldert van Dam, Voorzitter FSR-FMG 16|17

Maurits van de Sande, Voorzitter FSR-FdR 16|17

Alex Tess Rutten. Voorzitter CSR 16|17

~